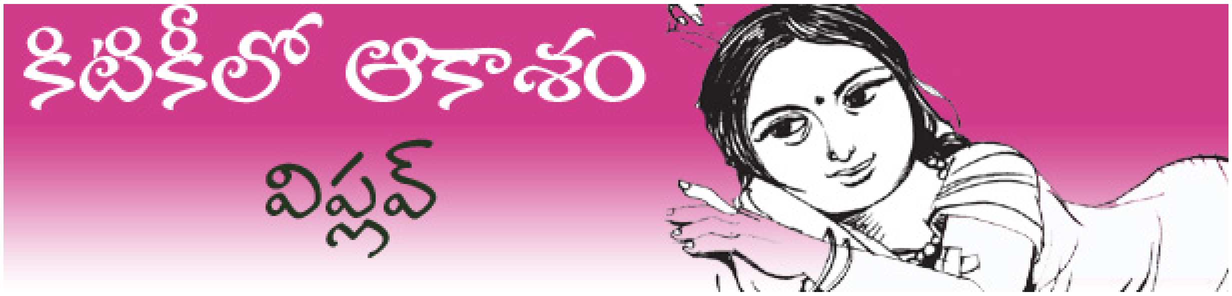

(గతసంచిక నుంచీ తరువాయి)

ప్రపంచంలో కళ్లా సున్నిత మనస్కులు కళాకారులు. కళాకారులు అంటే ప్రపంచం దృష్టిలో శిల్పాలు చెక్కినవారో, సంగీత సాధన చేసేవారో , రచయితలూ , సినీనటులూ , పారేసే వస్తువులతో చిత్తరువులు చేసేవారూ... ఇలాంటివారే కావొచ్చు. కానీ వీళ్ళంతా తమలోని కళను వ్యక్తపరిచేవాళ్ళు. వ్యక్తపరిచేందుకు జీవితంలో సహకారం , సమయం కలిసివచ్చిన అదృష్టవంతులు. కానీ భాగ్యం లేక తమ కళను వ్యక్తపరచే విద్య నేర్వలేకపోయిన దురదృష్టవంతులు ఉంటారు. రవి వర్మ కాదగినవాడు గవర్నమెంటు ఆఫీసులో లెక్కలు చూస్తూ మిగిలిపోవచ్చు , మైకేల్ జాక్సన్‌లాంటివాడు హోటళ్ళలో దోశలు పోసుకుంటూ , ఎమ్మెస్ సుబ్బలక్ష్మిలా సంగీతంతో బ్రతికే అవకాశంలేక బ్యాంకు ఉద్యోగం చేసుకుంటూ పిల్లల స్కూలు ఫీజుగురించి ఆలోచించడంలో మునిగిపోయేవాళ్ళు ఎందరో ఉంటారు. కళను వ్యక్తపరిచే మార్గం లేకపోయినంత మాత్రాన మనిషిలోని కళ చచ్చిపోదు. ప్రతి శిశువూ ఒక కళాకారుడే , కానీ బాల్యంనుంచి పెరిగేప్పుడు సరి అయిన ఊతం దొరకనప్పుడు కళ దూరమైపోతుంది. తాము కోల్పోయిన కళనే తమ పిల్లల్లో చూసుకుని ఎదగనిచ్చే తల్లితండ్రులు కొందరు. తాము కోల్పోయిన కళపట్ల ద్వేషాన్ని పెంచుకుని తమ పిల్లల్లోంచి కళను వేరుచేసి , ఈసడించి, కర్కశంగా దారులుమూసేసే మూర్ఖులు ఇంకొందరు. దురదృష్టవశాత్తూ అలాంటి బాల్యం అనుభవించింది నీలిమ. పాట వినిపిస్తే ఆగిపోయేది. రోడ్డు మీద చూసిన కుక్కపిల్లను గోడమీదో కాగితం మీదో ప్రతిసృష్టించాలని ప్రయత్నించేది. టీవీలో ఎవ్వరు ఎలా నర్తించినా అనుకరించడమే కాక రకరకాల కదలికలను కలబోసి కొత్త నృత్యాన్ని పుట్టించేది. నాలుగైదేళ్ళు తల్లితండ్రులిద్దరికీ చేష్టలు ఎంతో ముద్దునిచ్చాయి. తర్వాత అలవాటయిపోయి చిరాకు అనిపించాయి. నీలిమ తల్లికి వంటింట్లో కూరమాడిపోవడానికి కారణం పసిపాదాలు నేలపై నర్తించడమే అనిపించింది. నీలిమ తండ్రి గోపాలరావుకు ఒక కాంట్రాక్టు దక్కని అసహనం అంతా ఆమె పాడే పాటను తొక్కేసింది.

నాలుగో తరగతిలో తాను చెప్పినట్లు బొమ్మ వెయ్యలేదని డ్రాయింగ్ టీచర్ తిట్టింది. భారతదేశపు జెండా బొమ్మ అది. జెండా కర్ర సరిగ్గా ఎనిమిది ఇంచీలున్నాయా లేదా అని ప్రతి పిల్లవిద్యార్థి పుస్తకంలో రూళ్ళకర్ర పెట్టి మరీ కొలిచిన ఆవిడ నీలిమ అందించిన డ్రాయింగుబుక్ చూసి కళ్ళు తేలేసింది. ఆమె రూలు ప్రకారం అయితే జెండా వెడల్పు రెండున్నర ఇంచీలు బారుగా వేసి ఒక పావు ఇంచీ కిందుగా జెండా మడత పడినట్లు ఇంకో అర ఇంచీ పొడవు ఉండాలి. కానీ నీలిమ జెండా వంపుగా ఎగురుతున్నట్లు వేసింది. పైగా జెండా క్రింద నీడ అనిపించేట్లు పెన్సిల్‌తో నలుపుగా గీసింది. తాను జీవితాంతం నమ్మిన దేవుడిని ఎవరో కించపరిచినట్లు కించపరిచినట్లు భావించింది ఆవిడ.

కళ అంటే ఏ మాత్రం తెలియనివాళ్ళే ఎక్కువభాగం కళను అమ్ముకుని బ్రతికేవారై ఉంటారు. ఇంకేమీ చేతకాక, కష్టంలేని పని చేసి కాస్తం సంపాదించుకుందాం, అని డ్రాయింగు టీచరు అయిన ఆవిడకు నీలిమలోని సృజనాత్మకత కోపం తెప్పించింది. కర్కశంగా పసిపిల్ల బొమ్మవేసిన కాగితం మీద ఎర్ర ఇంకుతో ఇంటూకొట్టేసి సున్నా మార్కులేసి , " ఇదిగో ఇలా వేస్తే , మీకందరికీ ఇదే గతి " అంటూ క్లాసులో మిగతాపిల్లలకు అందరికీ చూపించి పుస్తకాన్ని నిర్లక్ష్యంగా నీలిమమీదకు గిరాటువేసింది. పిల్లలందరూ నవ్వారు, పగలబడి. అందులో అంతకుముందే బొమ్మను చూసి " ఇలా పిచ్చిపిచ్చిగా బొమ్మ వేస్తే మేడం కొడుతుందిగా " అని చిన్నతనం నుంచే

బానిసత్వం పుణికిపుచ్చుకున్న దద్దమ్మలు మరీ గట్టిగా నవ్వారు. ముఖం లేని సమాజంలో కాస్తంత వ్యక్తిత్వం నిలుపుకునేవారంటే వ్యక్తిత్వంలేనివారందరికీ చెప్పలేనంత కసి ఉంటుంది. నీలిమకు వారి నవ్వుకన్నా , తన స్నేహితురాళ్ళ నవ్వు మరీ ఆశ్చర్యమనిపించింది. తన డ్రాయింగును టీచరు ఇలా కొట్టివేయడానికి కొంతసేపటి క్రితం వారకూ వాళ్ళు "ఎంత బావుందో" అని , తమకూ అలా బొమ్మగీయడం నేర్పవా అన్నవారు హఠాత్తుగా తాము మెచ్చుకున్నదాన్నే అవమానిస్తూ నవ్వుతున్నారు. స్నేహాలన్నీ అబద్ధాలు అనిపించాయి ఆమెకు. తనను తాను తప్ప ఎవ్వరినీ నమ్మకూడదు అనిపించింది. తర్వాత ఆమె ఎన్నో బొమ్మలు వేసింది. కానీ ఎవ్వరికీ చూపించేది కాదు. తాను కూడా కాసేపు చూసి తర్వాత చించి ముక్కలు చేసి పారేసేది. అవన్నీ చూసి ఎవ్వరు తనను వెక్కిరిస్తారో అనే భయం. చించిన ముక్కలను అన్నిటినీ ఒక్కచోట పారెయ్యదు. స్కూల్‌బ్యాగులో పెట్టుకుని బడికి వెళ్ళేప్పుడు దారంతా అక్కడొకటి ఇక్కడొకటిగా విసిరేసేది. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ తన సృజనాత్మకతనూ, ఆలోచనలనూ , అభిరుచులనూ ఎవ్వరూ తెలుసుకోకూడదు అనిపించేది.

పసితనంలో ప్రతివారికీ ప్రాణప్రదమైన ఆటవస్తువు ఒకటి ఉంటుంది. దాన్ని ఇంకెవ్వరికీ ఇవ్వరు, చూపరు, ముట్టుకోనివ్వరు. నీలిమకు ఆటబొమ్మ తన మనసే అయ్యింది. తిరస్కారాలూ, నిర్లక్ష్యం, నిరాదారణ, పరిహాసాలకు అలవాటు పడిపోతూ సమాజంలో మెల్లమెల్లగా రాటుదేలినట్లు పెరిగుతూనే ఆమె తన సున్నితభావాలను మాత్రం తన గుండెలోనే ఇరికించుకుంది. ఇంట్లో నర్తించడం, పాటలు పాడడం ఆగిపోయాయి. హమ్మయ్య అని ఊపిరి పీల్చుకున్నారు తల్లితండ్రులు. స్నానాలగదిలో నీటితో ఆడుకుంటూ అమ్మాయి వగలు పోవడాన్ని నిర్జీవమైన గోడలు మాత్రమే చూసాయి. పెదవులు కదల్చకున్నా మనసులోనే పాటలు పాడుకునే కోకిల తమ మధ్యే ఉందని ఆమె చుట్టూ ఉండేవారెవ్వరికీ తెలియనైనా లేదు. వయసు పెరిగేకొద్దీ ఆమెకు ప్రపంచం అంతా ఒక అబద్ధంలా అయోమయంగానే అనిపించేది. తనకు రెండవసారే చదవడానికి విసుగు అనిపించే పాఠాలను స్కూలులో మాస్టార్లు ప్రతిసంవత్సరమూ ఎలా జపిస్తారో కదా అనిపించేది. రెండవ ప్రపంచయుద్ధం ఏ సంవత్సరంలో జరిగిందో కాస్తంత తేదీ తప్పు చెబితే ఎవ్వరు కొడతారో అని భయపడే తోటివిద్యార్థులు అస్సలు అర్థం లేనట్లు కనిపించేవారు.

ప్రపంచాన్ని ఆమె ద్వేషించలేదు. జాలి పడింది. కానీ తనను తాను ద్వేషించుకుంది, అలాంటి జాలిపడాల్సిన స్థితిలో బ్రతుకక తప్పడం లేదే అని. అందరిలానే స్కూలు యూనిఫారం వేసుకున్నా, అందరిలానే దినచర్యలు గడుపుతున్నా తనకు తానో ప్రత్యేకమైన వ్యక్తిగా భావించుకుంది. ప్రత్యేకతను ఎవ్వరైనా గుర్తించకపోతారా అని అప్పుడప్పుడూ ఆశపడేది. తల్లితండ్రులతో మొదలైన దురదృష్టం - ఆమెను స్నేహితుల రూపంలోనూ వెక్కిరించింది. సమయం పంచుకోవడానికి దొరికనంత సులభంగా మనసు పంచుకోవడానికి మనుష్యులు దొరకరు. మంచి స్నేహితులు దొరకని మనిషి ఒక ద్వీపంలా మిగిలిపోవాల్సి వస్తుంది.

తన ఊసులు తనతోనే పంచుకున్న నీలిమ పదమూడేళ్ళ ప్రాయానికే భరించలేనంత ఒంటరితనంలోకి కూరుకుపోయింది. జీవితం అంటే విసుగు పుట్టింది. ముసలివాళ్ళనో తన తల్లితండ్రులనో చూస్తే అసలు మనుష్యులు ఇన్నేళ్ళు బ్రతికి ఏం సాధిస్తారా అనే ప్రశ్న ఆమెను పీడించుకు తినేది. జీవితంలో ఇంకేదో కొత్తగా జరగితే బావుండునని ఆమె ఎంతగా ఎదురుచూసినా అదే ఇల్లు, అదే ప్రొద్దున్న రాత్రి , అదే రకం స్కూలు, అన్నిటికీ మించి అదేరకం మనుష్యులు... అదేరకం మనుష్యులు... అదేరకం మనుష్యులు. వీటన్నిటికీ మించి అదే రకంగా "తను". యుగాలతరబడి మనుష్యులను నలిపేసిన రాజ్యాలను ఎదిరిస్తూ పుట్టుకుచ్చే విప్లవాలకుమల్లే ఆమె జీవితంలోనూ ఒకరోజు మార్పు ఎర్రగా తన్నుకువచ్చింది. ఒక స్త్రీగా విచ్చుకుంది.

ఇక నుంచి తాను ఏమిటో నీలిమకు మెల్లగా అర్థమైంది. సరదాగా బుగ్గగిల్లే చుట్టాలు కూడా తాకకుండా గౌరవం ఇవ్వడం గమనించింది. అబ్బాయిలు భయపడుతూ ఓరకంట చూడటం ఓరకంటనే గుర్తించింది. వేసుకునే బట్టలు మారాయి. ఇంట్లో కొత్తకొత్త ఆంక్షలు మొదలయ్యాయి. కొత్తవి అయితే చాలు ఆంక్షలు అయినా బావుంటాయి. శరీరంతో పాటు హార్మోన్లు కొత్తగా పనిచేయడం మొదలెట్టాయి. ప్రపంచంలోని కళలన్నీ తన శరీరంలోనే ఉన్నాయని తోచేది నీలిమకు. ***ఆడపిల్లకు అద్దం ఒక చేయితిరిగిన చిత్రకారుడి***

కాన్వాసు. రోజూ తనలోనే కొత్తకొత్త చిత్తరువులు చూసుకుంది. దురదృష్టమో అదృష్టమో, అల్లాఉద్దీన్‌కు అద్భుతదీపం దొరికినట్లు ఆమెకు ఒకరోజు స్కూలులో తన బెంచీ సొరుగులో ఒక పుస్తకం దొరికింది.

సాహిత్యం.. మనిషిని ఉన్నత శిఖారలకు చేర్చగలదు. అట్టడుగు లోయల్లోకి తొక్కివేయగలదు. రెండవ రకం సాహిత్యం పుష్కలంగా ఉన్న పుస్తకం అది. బయాలజీ క్లాసులో ఆడబొద్దింకలూ, మగ బొద్దింకలూ మధ్య జరిగే సృష్టికార్యం బోరుగా అనిపిస్తే పుస్తకంలో అబ్బాయీ అమ్మాయిల శారీరక కలయికల వర్ణనలు ఆమెకు ఎంతో కొత్తగా వింతగా అనిపించాయి, మొదట చాలా వికారం అనిపించింది. తన శరీరంలో ఇంత అసహ్యం ఉందా అనిపించింది. ఒక మగాడి శరీరం తనకు ఎన్నెన్ని చెయ్యగలదో తెలిసింది. మగవాడి మనసు అంటే ఏమిటో తెలియని ఆమెకు రకరకాల మగ శరీరాలమీద మాత్రం కుతూహలం పెరిగింది. మెల్లగా సభ్యసమాజంలో తాను వినని ఎన్నో మాటలను తెల్సుకుని ఉత్సాహపడింది. తన శరీరంలో బట్టల చాటున ఉండే నాలుగైదు అంగాలకు అన్ని రకాల పేర్లు ఉన్నాయని తెలిస్తే ఆశ్చర్యమనిపించింది. ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు పాటలు తలుచుకోవడం మరుగునపడిపోయింది. ***ఒక మనిషి బాగుపడడానికి సవాలక్ష అడ్డంకులు సృష్టించే సమాజం అదే మనిషి చెడిపోవడానికి మాత్రం అయస్కాంతంలా లాగేస్తుంది.*** సంగీతం నేర్వని ఆ బండబూతులను ఇష్టంగా తనలో తానే మాట్లాడుకునేది. విజ్ఞానం మనిషికి ప్రశాంతతని దూరం చేస్తుంది. తన శరీరంతో తాను ఏమేమి చెయ్యొచ్చో క్షుణ్ణంగా తెలుసుకున్న ఆమె ఆలోచనలను చర్చించేందుకు తహ తహలాడింది. కానీ మనిషికీ మృగానికీ ఉన్న ఒక తేడా. భావుకత్వం. తాను చేసేది ప్రపంచం దృష్టిలో బూతు అయినా తన దృష్టిలో ఒక అపురూప జ్ఞాపకం కావాలని ముచ్చటపడింది. మొట్టమొదటిసారి తన శరీరంలో రగులుతున్న ఆడతనపు కోరికలను తానే తీర్చుకోవడానికి, ఊరవతలి అందమైన నది ఒడ్డుకు పరుగెత్తింది. అదీ, వర్షం పడీ పడనట్లున్న సాయంత్రం. ఆమె భావప్రాప్తిని వొళ్ళంతా కళ్ళుచేసుకు చూసిన ఆకాశానికే ఆర్గజం వచ్చినట్లు వర్షంలో ఆమెను కమ్మేసింది.

చాలామంది మనుష్యులకు తామేంటో తమకే తెలియదు. కానీ ప్రపంచంలోని మిగతా మనుష్యులందరిగురించీ తెలిసినట్లు ప్రవర్తిస్తారు. బడ్డీకొట్టువాడు కూడా తాను న్యూస్ పేపర్లో చదివిన అమెరికా అధ్యక్ష్యుడి మనస్తత్వం అంతా తనకు తెలిసినట్లు మాట్లాడుతాడు. దానికి కారణం అజ్ఞానమూ అవివేకమూ కాదు. స్వచ్ఛమైన భయం. తనగురించి తాను తెలుసుకోవాలంటే ఆత్మసాక్షిగా ఆలోచించగలగాలి. ప్రక్కవాడిని మోసం చేసినంత సులభం కాదు. ఎవరిని వారు మోసం చేసుకోకూడదు. ఆత్మవంచన లేకుండా నీలిమ ఒప్పుకుంది. తనకు ఇక జీవితంలో సంతోషమూ ఉత్సాహమూ ఏమైనా ఉంటే అది ఎవరో ఒక మగవాడి వలనే రావాలని అలాంటి మగవాడిని దక్కించుకునేందుకే తన ఆడతనం ఉన్నదనీ నిశ్చయించేసుకుంది.

బాల్యం ప్రాకితే యవ్వనం పరుగులు తీస్తుంది. వయసుకు మించిన ఆలోచనలను చేసిన నీలిమ అంతే త్వరగా తన చుట్టూ ఉండే మనుష్యులనూ బేరీజు వేయడం మొదలెట్టింది. మగవాడికి తన శరీరమే కానీ మనసు అవసరం లేదని ఎందరో ఆకలిచూపులను చూసి అంచనా వేసింది. ఆకలిచూపులన్నిటినీ పెట్టుబడిగా చేసుకుని కుదిరినంతమంది అబ్బాయిలతో స్నేహం చేసింది. చివరకు స్కూలు మాష్టార్లు కూడా ఆమెను విద్యార్థినిలా కాక తమ ఈడు ఆడమనిషిలా భావించేవారు. ఆమె కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూసి మాట్లాడాలంటే భయపడేవారు. ***కొంటెతనానికి తెలివి జోడిస్తే.. తీక్షణత ఒక అందమైన మెరుపులాంటిది. చూడటానికి బాగానేఉన్నా కళ్ళకు నొప్పేస్తుంది. అలాంటి మెరుపును చేతుల్లోకి తీసుకుని నొక్కేస్తే కానీ మనిషి అహం తృప్తి చెందదు.*** అమ్మాయిలను ప్రేమించడమూ, శారీరకంగా అనుభవించడమూ ప్రతిమగాడికీ అహాన్ని చల్లార్చే అంశాలు. అహాన్ని శాంతింపజేయడానికి తనను చేరిన అబ్బాయిలందరినీ రకరకాలుగా ఊరించి వేధించి ఏడిపించింది నీలిమ, తన ప్రాయం పెరిగి వయసు మరిన్ని అందాలను తన శరీరంపైకి తెస్తున్నకొద్దీ. ఎంత చేసినా పురుషుడి శారీరిక బలమ్ముందు తన తెలివితేటలు వ్యర్థం అని బాగా తెలిసిన ఆమె ఎవ్వరికీ ఒంటరిగా చిక్కేది కాదు. రామాయణంలోని మాయలేడిలా తన స్కూలు, కాలనీ, ఊర్లోని అబ్బాయిలందరినీ ఆటలు డించింది. అమె కోసం బ్లేడుతో చేతులు కోసుకోబోయినవారూ,

రైల్కిందపడి చస్తామన్నవారూ ఎందరో ఉన్నారు. ఆమె ఎవ్వరినీ నమ్మలేదు. వాళ్ళూ అలాంటి పనులేమీ చేయలేదు, నిజంగా ఆమె పట్ల వాళ్ళకంత ప్రేమ లేదు కనుక, ఎంతటి మాయలేడి ఆటలైనా రాముడిని వెంట రప్పించుకునేందుకే.

నీలిమకు రాముడు తారసపడ్డాడు. ఆమెకప్పుటికి పదిహేడేళ్ళు. అతడికి ఇరవై. చూసేందుకు అస్సలు బావోడు. మరీ సన్నగా, విరిగిపోయిన పాలలా, ముందు పన్ను కొంచెం పెద్దవి కూడా. ఆమె ఊరివాడే పక్కింటికి పక్కింటి వాళ్ళ దూరపు చుట్టమే. ఢిల్లీలో చదువుతూ శెలవులకు వచ్చాడు. గుడిలో ఆమెను చూసాడు. మరుసటి రోజు మార్కెట్లో ఆమెకు ఒక కాగితం అందించాడు. నీలిమ ముఖాన్ని దాదాపు పాతిక బొమ్మలుగా గీసాడు. అతని కళ ఆమెకు నచ్చింది. మరుసటి రోజు మరొక కాగితం ఇచ్చాడు, ఆమె కాలేజీ బయటే. ఆమెను వర్ణిస్తూ అందమైన అక్షరాల్లో హిందీ పాటలు.. తనకు తెలుగులో కవిత్వం రాదని క్రింద సంతకం. చాలా కాలం తర్వాత కూనిరాగాలు తీసింది నీలిమ.

ఒకరోజు ఒంటరిగా ఇంటికి వెళుతున్న ఆమెను అతడు అరగంటసేపు మౌనంగా వెంబడించాడు. చివరకు ఆమెను అడగకుండా కౌగిలించుకుని పెదవులపై గాఢంగా చుంబించేసాడు. కోపం నటించి ఛీత్కరించుకుంది ఆమె. అతనొకటే మాట అన్నాడు "నాతో కాకపోతే నీ అందానికి విలువే లేదు, నటన పక్కనపెట్టి సాయంత్రం నది ఒడ్డుకు రా. రాకపోతే స్వచ్ఛమైన లవ్‌మేకింగ్ మిస్సవుతావు" అనేసి వెనిదిరిగి చూడకుండా వెళ్ళిపోయాడు.

అతని చొరవలో ఆమెకు నిజాయితీ కనిపించింది. అతడి బాహ్యసౌందర్యం ఆమె పట్టించుకోలేదు. మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమించేసింది. సాయంత్రం వెళ్ళింది. అతడు ఏమీ చెయ్యలేదు. చాలా సేపు అలానే చూస్తుండిపోయాడు. ఆమె కళ్ళు దించేసుకున్నా అతడి చూపులు గుచ్చుకున్నాయి. మళ్ళీ కొన్ని కాగితాలు ఇచ్చాడు. నీలిమ బొమ్మలే. అతను గీసినవే. ఈసారి ముఖమే కాదు ఆమె శరీరం అంతా ఉంది. తనను తాను ఊహించుకోలేనంత శృంగార భంగిమల్లో. అతడి కళ్ళు ఆమెకు అద్దం కంటె గొప్పవిగా తోచాయి. ఇంకొన్ని కాగితాలు ఇచ్చాడు. తాను శరీరంపై ఏమేమి చెయ్యాలి అనుకుంటున్నాడో అన్నీ కవిత్వంలా. సిగ్గుతో పారిపోయింది నీలిమ. కాగితాలన్నిటినీ భద్రంగా పొదువుకుని. ఏ కళనూ సరిగా అభ్యసించలేదే అని అప్పుడు తనను తిట్టుకుంది. అతడు ఒక రెండు రోజులు కనిపించలేదు. ఆగలేక , సాయంత్రం ఆమే నది ఒడ్డుకు వెళ్ళింది. అతను ఉన్నాడు. కొన్ని కాగితాలు ఇచ్చాడు. ఈసారి బొమ్మల్లో నీలిమతో పాటు అతనూ ఉన్నాడు. ఇద్దరూ నగ్నంగా ప్రేమించుకుంటున్న బొమ్మలు. అతడేమి చేయాలి అనుకుంటున్నాడో అర్థమైంది. తాను అతడి శరీరానికి ఏం చెయ్యాలి అని గీసాడో, ముందు ఆ పనిని ఆమే మొదలెట్టింది. ఆచొరవ ఊహించని అతను ఒక్కసారిగా నీరుగారిపోయాడు. ఎంత ప్రేమలో అయినా తానే జయించాలి అన్న కోరికతో ఉన్న ఆమె అతడిని వశం చేసుకుంటూనే అతడికి లొంగిపోయింది. ఆమె నేర్చుకున్న బూతు సాహిత్యం అంతా స్వచ్ఛమైన మనసుభాష ముందు అందమే అయింది. పరస్పరం కోరుకున్న స్త్రీ పురుషుల మధ్య ప్రపంచం అంగీకరించే సభ్యత ప్రతి క్షణమూ చచ్చిపోతూనే ఉంటుంది. అతడు ఉన్న నాలుగురోజుల్లో కుదిరినన్నిసార్లు కలిసారు. తాను జీవితంలో స్థిరపడేవరకూ మళ్ళీమళ్ళీ కలుసుకోవడం అంత మంచిది కాదని, కోరికలను అదుపు చేసుకుని నిగ్రహంగా ఎదురుచూద్దామని చెప్పాడు.అతడు ఢిల్లీ వెళ్ళిపోయాడు.

తనను మరచిపోతాడెమో అని ఆమె అనుకుంది.కానీ అతను మోసం చేయలేదు. పోస్ట్ బాక్స్ నెంబరుతో ఉత్తరాలు పంపేవాడు. రోజుకొక ఉత్తరమైనా వచ్చేది. శని ఆదివారాలు ఫోన్లు తప్పనిసరి. మెల్లగా ఇంటర్నెట్ అనే ఆధునిక విజ్ఞానం వారిని మరింత దగ్గరగా నిలిపింది. ఫోటోలు పంపుకునేవారు. ఆమె పెళ్ళీడుకు వచ్చేసరికిగానీ తండ్రిగా తన బాధ్యత గుర్తుకురాలేదు గోపాలావుకు. వెంటనే అంతకాలం తాను సంపాదించిన ఆస్తులూ, కుల గౌరవాలనూ బేరీజు వేసి ఆమెతో జతకట్టేందుకు ఏ మగవాడు సరితూగగలడా అని ఆలోచించడం మొదలెట్టాడు. మొదటిసారి నీలిమకు భయం వేసింది. తన నగ్న శరీరాన్ని ఇంకొకరు చూస్తాడంటే భరించలేకపోయింది. వేరే మగవాడి నగ్న దేహాన్ని తనలో ఇముడ్చుకోవాలంటే కంపరంగా అనిపించింది. అసలు ప్రేమ లేకుండా ప్రపంచంలో ఆడామగా ఎలా

కలిసి పిల్లలను పుట్టిస్తున్నారో అర్థం చేసుకోలేకపోయింది. తల్లికి నిజం చెప్పేసింది. ఆవిడ నీలిమ చెంపలు పగలకొట్టి తండ్రితో చెప్పొద్దని, జీవితంలో ఇంకెవ్వరికీ ఈ విషయం చెప్పొద్దని ఉచితసలహా ఇచ్చింది. ఆ అబ్బాయిని ఎట్టిపరిస్థితిలోనూ ఇంటి అల్లుడిగా ఒప్పుకోలేమనీ, సమాజంలో చాలా కట్టుబాట్లు అడ్డుతగులుతాయనీ నచ్చజెప్ప చూసింది. తండ్రికి తెలిస్తే అబ్బాయిని ఏమైనా చేయవచ్చనీ భయపెట్టింది. *భయం ధైర్యానికి అమ్మలాంటిది.* ఆ రాత్రి నీలిమలో ఒక మొండి ధైర్యం పుట్టింది.

మరుసటిరోజు గోపాలావును గోముగా అడిగి కొత్తబట్టలు కొనుక్కోవడానికి డబ్బులు తీసుకుని రైల్వేస్టేషన్‌కెళ్ళి ఢిల్లీకు వెళ్ళే రైలు ఎక్కింది. జీవితంలో మొదటిసారి ఒంటరిగా, జనరల్ కంపార్ట్ మెంటులో దూరప్రయాణం. బోగీలో ఆకతాయిలు అల్లరిపెట్టినా చలించలేదు ఆమె. ఎక్కడా ఏమీ తినలేదు. డబ్బులు చాలా ముఖ్యమని తెలుసు. ఢిల్లీలో దిగాక ఏ ఆటోవాడినీ నమ్మక, బస్టాపుల్లో ఉన్న ఆడవాళ్ళను అడిగి అడ్రసు నిర్ధారించుకుని, ఐదుబస్సులు మారి ఎప్పుడూ ఉత్తరం రాసే చిరునామాను సరిగ్గా చేరుకుంది. ఆఫీసుకు బయలుదేరుతున్న అతడు ఆశ్చర్యపోయాడు. విషయం ఫోనులో చెబితే తాను వచ్చేవాడిని కదా అన్నాడు. తన ధైర్యాన్ని నిజాయితీని తానే పరీక్షించుకోదలిచానంది ఆమె. అప్పుడు గుర్తుకువచ్చింది ఆమెకు ఆకలి. ఇరవైనాలుగుగంటల్లో వాళ్ళు పెళ్ళిచేసుకుని, కొత్త ఇంటికి మారారు. అతడు తన బంధువులకు ఎవ్వరికీ తన కొత్త ఇంటి చిరునామా చెప్పనైనా లేదు. ఒక అద్భుతమైన జీవితం - ఆవిష్కరింపబడింది. ఆమె ఆడతనమంతా అర్పించి జీవితాన్ని పండించుకుంది. మొదటి నెల తప్పాక కూడా అతడికి రహస్యం దాచింది. గబుక్కున ఏ నాలుగోనెలకో అతనే తడిమి చూసి కనిపెడితే ముఖంలో ఎలాంటి ఆశ్చర్యం వస్తుందో ఊహించుకుని తనలో తానే నవ్వుకుంది. రెండో నెలలోనే, ఒకరోజు ఆమె మార్కెట్ నుంచి వచ్చేసరికి ఇంట్లో గోపాలావు దర్జాగా కూర్చుని ఉన్నాడు. అతడు ఒక వార నిల్చుని ఉన్నాడు. మౌనంగా పక్కకు వెళ్ళిపోయాడు గోపాలావు.

" అయాం సారీ. నిజం చెబుతున్నాను. మీ నాన్నా నాకు చాలా డబ్బులు ఆఫర్ చేస్తున్నారు. మా ఫామిలీ చాలా కష్టాల్లోంచి బయటపడుతుంది. ఒప్పుకోకపోతే ఇంకా ప్రాబ్లంస్ వస్తాయి. నువ్వు ఇక వెళ్ళిపో. ఇదంతా జస్ట్ ఒక మంచి కల. నాకు నువ్వంటే ఏం కోపం లేదు " నింపాదిగా అన్నాడు అతను.

ముఖం మీద ఎంగిలి ఊసింది. చెంపలు వాయించింది. ఏడిచింది. క్రిందపడి నేలకేసి తలబాదుకుంది. పిచ్చిపట్టినట్లు ఏడ్చింది. ఎక్కిళ్ళు వచ్చి ఊపిరాడక తన్నుకుంది. కళ్ళుతెరిచేసరికి తన ఊరి హాస్పిటల్లో ఉన్నట్లు తెలుసుకుంది. పొట్టలోంచి పెరిగేందుకు ఏమీ లేదని, అబార్షను చేయించారనీ తెలిసింది. కళ్ళెదురుగా తెల్లటి హాస్పిటల్ సీలింగ్, అందులో తెల్లటి ఫాను. ఆకాశం , ప్రేమ, మగాడు ...అన్నీ గుర్తుకువచ్చి ఒక్కసారి మళ్ళీ ఏడ్చింది. తర్వాత ఎవ్వరితో ఏమీ మాట్లాడలేదు. మూగదానిలా ఉండిపోయింది. ఆకలి వేయకున్నా ఎప్పుడూ ఏదో ఒకటి తినడం మొదలెట్టింది. తల్లి ఏం చెప్పినా నోరెత్తకుండా పని చేసేది. నేర్పిన వంటలన్నీ నేర్చుకుంది. టీవీ పెడితే కళ్ళు అప్పగించేది. రాత్రి ఎవ్వరు నిద్రపోయినా టీవీలో ఎక్కడో జరిగే జీవితాల కథలను చూస్తూ మెలకువగానే ఉండేది. పెళ్ళిళ్ళకు తీసుకెళితే పట్టుచీరలు కట్టుకునేది. కానీ కళ్ళక్రింద నల్ల చారికలు ఆమెను ముసలిదానిగా చేసాయి. ఒక్క నెల ఒక యుగంలా గడిచింది.

ఒకరోజు గోపాలావు ఒక ఫోటో చూపించి అతడే నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నాడు అని చెప్పాడు. మాట్లాడుకొమ్మని ఒకసారి అనుమతి ఇచ్చారు. తనను చైతన్యగా పరిచయం చేసుకున్నాడు అతను. ముక్తసరిగా మాట్లాడి , పలకరింపుగా నవ్వి ఊరుకుంది. అతడు పెళ్ళికి ఒప్పుకున్నాడు. కట్నమెంతో అమ్మ చెబితే వింది. ఒక్కసారిగా అణిచిపెట్టుకున్న కసితో రగిలిపోయింది. ముక్కూమొహం తెలియని ఈ మగాడితో రోజూ నేను పడుకోవడమా, అతనికి పిల్లలను కనడమా అని తనమీద కోపం వచ్చింది. పలకరించిపోదామని వచ్చిన ఒక దూరపు బంధువు ఎదుట పైటజార్చింది. అతడి చూపుల్లో తొట్రుపడిన ఆకలిని రెచ్చగొట్టింది. మూడునిముషాల్లో, వేసుకున్న బట్టలు వంటిమీద ఉండగానే అతడిని తనలో ఇముడ్చుకుంది. తన శరీరంపై కసి తీర్చుకోవడంలో మొదటి అడుగు వేసింది. ఒక్క నెలలో, పెళ్ళి అయ్యేలోపల , సమయం సందర్భం కుదరినప్పుడు ఎవ్వరు అందుబాటులో ఉంటే మగవాడికి తన శరీరం అర్పించి, వాడు తనమీద

రొప్పుతుంటే ఆత్మహత్య చేసుకున్న బాధ అనుభవిస్తూ తృప్తి చెందింది. చైతన్య చేయి తనను తాకేలోపల తనంటే తనకే అసహ్యం కలిగే స్థాయికి దిగజార్చుకుంది. తాను ఎంత చెడిపోయినా అతడిని మాత్రం సుఖపడనివ్వకూడని బలమైన నిర్ణయం తీసుకుంది. భర్తను భార్య అనకూడని దుర్భాషలాడింది. డబ్బుకు పెళ్ళి చేసుకున్నావుగా , పడుకుంటే ఎంతిస్తావు అని అతడి అహాన్ని గుచ్చిగుచ్చి పొడిచింది. ఒకరోజు అతడి కోపం తారాస్థాయికి చేరుకుంది. ఆమెపై చేయిచేసుకుని మరీ ఆక్రమించుకున్నాడు. శరీరమే కానీ మానసిక నిగ్రహం కోల్పోయిన మగాడిగా అతను ఓడిపోయాడు.

బలాత్కారం చేసానే అనే పశ్చాత్తాపాన్ని అతడిలో రగిల్చి రోజూ సూటిపోటిమాటలతో మనసు విరిచింది. ***ఎంతటి క్రూరులనైనా ప్రేమతో శిక్షించే కఠినత్వం ప్రకృతిది.*** అతడి బలాత్కారమే ఆమెలో కొత్త జన్మనిచ్చింది. విషయం తెలుసుకున్నాక తనే పశ్చాత్తాపంతో కుమిలిపోయింది. నెలల బిడ్డను చంపేద్దామనుకుని ఒక మాత్ర వేసుకుంది. మరుసటి నిముషంలోనే దాన్ని వాంతి చేసేసుకుంది. హత్య చేయలేక నిస్సహాయురాలైంది. మరో మగాడికి తన శరీరాన్ని ఇచ్చే ధైర్యం చేయలేకపోయింది. కడుపులోంచి ఎవరో తనను ప్రశ్నిస్తున్నట్లు అనిపించేది. ఆ ప్రశ్న తన ప్రమేయం లేకుండా సహజంగానే చనిపోతే బావుండునని కోరుకుంది. అదేపనిగా మెట్లు ఎక్కడం దిగడం చేసింది. బరువులు ఎత్తే పనులు చేసింది. అయినా ఐదవ నెలవచ్చేసరికి ఇక ఓటమినొప్పేసుకుని బిడ్డ కోసం మౌనంగా ఎదురుచూసింది. గోపాలావు చచ్చిపోయేసరికి ఇక తన జీవితం తన ఇష్టం అనుకుని, పుట్టే బిడ్డతో పరాయిదేశంలో బంధువుల చాటుకు పారిపోయి కొత్త జీవితం అనుభవించే కలలు కంది. ప్రసవం తర్వాత ఆత్రంగా చూసుకుంటే తెలిసింది, బిడ్డ జీవితాంతం ఉండకపోవచ్చని. అంతా తన తప్పే అనిపించింది. కానీ ఒప్పుకోలేదు. తాను మాత్ర నాలుకనైనా తాకనిచ్చి ఉండాల్సింది కాదేమో అని తనను తాను నిందించుకుంది. తన వైరితనాన్ని వెక్కిరిస్తూ చచ్చిపోయే ప్రాణిని ముద్దాడేందుకూ చెంతకు తీసుకునేందుకూ ఆమెకు మనసొప్పలేదు. జీవితం అంటె వల్లమాలిన కసి. తన ఉనికి అంటే అసహ్యం. తనను కావాలి అనుకునేవారంటే భయం. పారిపోయింది. అప్పుడప్పుడూ తన కసి తగ్గినప్పుడు బిడ్డను చూడబుద్దేసి ఒకసారి వచ్చిపోతుంది. పిచ్చిపట్టేట్లనిపిస్తే, మానసిక నిపుణురాలు అయిన సుష్మను కలిసింది. ఆమె సలహాలతో మందులతో కాస్తంత నెమ్మదించి అప్పుడప్పుడూ బిడ్డను ప్రేమించ చూసింది. కానీ మనసులో దహించేస్తున్న చేదు జ్ఞాపకాల ఉన్మాదనాదాలు ఆమెకు తలనొప్పిని, వికారాన్ని కలిగించడం మానలేదు. ప్రేమను అసహ్యం నిరంతం ఓడిస్తుంటే అసహాయంగా చేయకూడదనుకున్న పనులను చేస్తూనే చిత్రవిచిత్ర అనుమానాలు పెంచుకుంటూ అంతులేని కార్చిచ్చులా తగలబడిపోతోంది నీలిమ.

❀❀❀

" హే వాటీజ్ దిస్ , యూ ర్ వెరీ మూడీ "

జెన్నిఫర్ కుదుపుతో తేరుకుంది రాధిక. సుష్మ నోటివెంట తాను విన్న నీలిమ జీవితం అంతా తాను స్వయంగా చూసినట్లే, అనుభవించినట్లే తోస్తోంది ఆమెకు. కొన్ని కథలు, సినిమాలు, జీవితాలు అంతే. ***ఉల్లాసపరిచేవాటికంటే కలవరపరిచేవే ఎక్కువసేపు మనసుపై తమ ప్రభావం చూపిస్తాయి*** చెప్పాల్సినదంతా చెప్పేసి "జస్ట్ నువ్వు ఆమెతో కేర్‌ఫుల్‌గా ఉంటావు అని చెబుతున్నాను. ఏజ్ ఎ పేషెంట్ వి కెన్ సింపథైజ్ హర్. కానీ, అలాంటి మానసిక సమస్యలు ఉన్న వ్యక్తులతో రియల్ లైఫ్‌లో ఇంటరాక్షన్ కొంచెం ప్రమాదకరమే. వాళ్ళకు మనం మంచే చేసినా మనపట్ల లేనిపోని కక్ష పెట్టుకోవచ్చు, లేదా, మనం భరించలేనంత కృతజ్ఞతతోనూ విసిగించొచ్చు. నే చెబుతున్నా కదా, పూర్తి సైకలాజికల్ డిజార్డర్స్ ఉన్న పేషెంట్లనైనా ఎలా ప్రవర్తిస్తారో ఊహించొచ్చు కానీ, ఇలాంటి బోర్డర్‌లైన్ పర్సనాలిటీ ప్రాబ్లం ఉన్నవాళ్ళతో కష్టం. చైతన్యతోకానీ, వివేకానందతో కానీ నీకు ప్రత్యేకమైన అనుబంధం ఉన్నట్లు తెలిస్తే నీలిమ ఎలా అయినా రియాక్ట్ కావొచ్చు. జాగ్రత్త " సుష్మ ఫోన్ చేసి మరీ తర్వాత చెప్పిన మాటలు, రాధికకు నీలిమ కథతో పాటు గుర్తొచ్చి కలవరపెడుతున్నాయి. విషయం అంతటి కంటే "జాగ్రత్త" అనే ఒక్క మాట మరీ ఎక్కువగా ఆందోళన కలిగిస్తోంది. నీలిమకు లేని అదృష్టం రాధికకు ఉన్నది: మంచి స్నేహితులు! జీవితంలో అతి ముఖ్యమైన వయసులో చైతన్య, తర్వాత కొంతకాలం పెళ్ళి

అయిన కొత్తలో రాజు, అతడితో స్నేహం తగ్గుతుండగానే జెన్నిఫర్ , ఆమెనుంచి దూరంకాగానే , మళ్ళీ చే, సుష్మ , ఇప్పుడు అదనంగా ఇండియాకు వచ్చిన జెన్నిఫర్. తనకు జరిగినట్లే నీలిమకూ కూడా ప్రతి దశలోనూ మంచివారి స్నేహం లభించి ఉంటే ఈనాడు అసలు ఎవ్వరికీ ఏ కష్టమూ ఉండేది కాదు కదా అనిపించింది రాధికకు. అంతలోనే తన ఆలోచనకు తనకే నవ్వు వచ్చింది. ***అవతలి మనిషి అలా ఉండకపోతే మన జీవితం ఇంకోలాగ ఉండకపోయేది కదా అనేది ప్రతి జీవితానికీ వర్తిస్తున్నది.*** ఈ మాటగురించే కదా చేకూ తనకూ ఎంతో చర్చ జరిగినది. ఎవ్వరు ఎలా ఇన్‌ఫ్లూయెన్స్ చేయబోయినా తాను అనుకున్నట్లు తాను బ్రతకడమే కదా తాను సాధించాల్సిన స్థితప్రజ్ఞత.

"రాధీ.. దిసీజ్ టూ మచ్. యు ర్ ఇన్ డీప్ థాట్స్ వితౌట్ టెల్లింగ్ మీ" సిప్ చేస్తున్న బీర్‌ను పక్కన పెట్టేసి రాధిక పక్కనే సోఫాలో కూలబడింది జెన్నిఫర్.

బీరువాసన నచ్చకపోయినా అంత తిరస్కారం అనిపించలేదు రాధికకు. అదే బీరు రాజు నోటివెంట నచ్చలేదు ఆమెకు. ***మనిషిని మనిషి అలవాట్లకూ గుణాలకు అతీతంగా ఇష్టపడటం చాలా అరుదుగా జరుగుతుంది.*** అమెరికాలో తగ్గించిన అలవాటే అయినా, ఇండియాకు వచ్చి ఇక్కడి వేడి వాతావరణానికి అపసోపాలు పడిపపోతే , రాధికే రాజుకు చెప్పి మరీ తెప్పించింది. దారిలో ప్రతిచోటా కనిపిస్తున్న మద్యం షాపుల్లో ఆడవాళ్ళు స్వేచ్ఛగా వెళ్ళి మద్యం కొనుక్కోలేరు అంటే జెన్నిఫర్ తెగ ఆశ్చర్యపోయింది. న్యూస్‌పేపర్ పేజ్ 3 అంటూ మందుగ్లాసులు పుచ్చుకు తిరుగుతున్న హై సొసైటీ ఆడాళ్ళను చుసి, మరి ఇదేమిటీ అని మరింత ఆశ్చర్యపోయింది.

తాను ప్రేమించిన వ్యక్తితో వస్తాననీ, ఇండియాలోనే భారతీయ సంప్రదాయం ప్రకారం పెళ్ళి చేసుకుంటాననీ చెప్పిన ఆమె ఒంటరిగానే వచ్చింది, విషయం ఎంత అడిగినా చెప్పడం లేదు. కాస్త బీరు పడితే ఆమే నోరువిప్పుతుందిలే అని ఇంతసేపూ ఎదురుచూసిన రాధిక మళ్ళీ ప్రశ్నించింది, ఆమె ప్రేమించిన వ్యక్తి ఏమయ్యాడని?

"హి ఈజ్ గాన్ " సోఫా మీద తల వెనక్కు వాల్చి సీలింగ్ చూస్తూ చెప్పింది జెన్నిఫర్.

అట్టే అడగలేదు రాధిక. మనసుకు చాలా బాధవేసింది. జెన్నిఫర్‌ను ఇలాంటి స్థితిలో చూడటం ఇది మొదలు కాదు. ***ఎంత నొప్పికి అలవాటుపడిపోయిన మనసుకయినా ప్రతి కొత్త గాయమూ అశనిపాతమే.***

" హె లెట్ మీ అండ్ వెంట్ అవే" వొళ్ళంతా వాలిపోతున్నట్లు రాధికకు కాస్త దగ్గరగా జరుగుతూ అంది జెన్నిఫర్. ఎక్కడ కొన్నదో కానీ, పక్కా భారతీయ చేనేత ఖాదీ చొక్కా వేసుకుని ఉంది ఆమె. రోజాలాంటి ఆమె మేనిఛాయకు ఆకాశంరంగు కుర్తా చక్కగా నప్పింది. ఫెమినిజం అభిమాని జెన్నిఫర్ బ్రా ధరించకపోవడమే కాక తన ఎత్తైన ఎదను సగర్వంగా ప్రదర్శించేట్లు వస్త్రాలు ధరిస్తుంది. అమెరికాలో అలాంటివారు చాలా ఉండటంతో అదేమంత భిన్నంగా అనిపించలేదు కానీ, తన ఇంట్లో ఆమె అలా ఉండటం అంతగా నచ్చలేదు రాధికకు. ఇటుకలూ సిమెంటుతో కట్టిన గోడలు మారితేనే సంస్కృతి మారిపోయినట్లు అనిపిస్తుంది.

"బట్ హి ఈజ్ నాట్ ఎ బ్యాడ్ మ్యాన్" మళ్ళీ బీరు సిప్ చేసింది జెన్నిఫర్. ఈ మాట రాధికకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది. ఇంతకుముందు ఇలాంటి చేదు అనుభవాలు ఎదురైనప్పుడల్లా తాను డేట్ చేసిన మగవాడు చాలా మోసగడు అనో , అబద్ధాలకోరు అనో నానా తిట్లు తిట్టి రొస్టుచెందే ఆమె ఈసారి తనను వదిలేసిన అతడిని మంచివాడే అని కితాబు ఇవ్వడం మొదటిసారి.

"హి డిడ్ నాట్ ఛీట్ మీ , హి డిడ్ నాట్ లై టు మీ , బట్ హి టోల్డ్ మీ వెరీ ఫ్రాంక్లీ .." జెన్నిఫర్ కళ్ళల్లో తడి తొణికిసలాడింది, " హి హానెస్ట్‌లీ టోల్డ్ మీ, దట్.. దట్.. హి డజంట్ లౌ మీ" ముక్కు ఎగబీల్చుకుంది. ***ఏడుపుకు మాత్రం భాషాభేదం లేదు.***

ఇష్టపడని అతను ఆమెతో అమెరికానుంచీ ఇండియా రావడమేమిటీ, పెళ్ళి చేసుకుందాం అని చెప్పడమేమిటీ? అదే అడిగింది రాధిక.

" హి సెడ్ హి గాట్ కన్ఫ్యూజ్డ్. హి థాట్ హి లవ్ డ్ మీ, బట్ ఇట్ సీమ్స్ ఇట్స్ జస్ట్ సం అట్రాక్షన్. ఆల్ అట్రాక్షన్ ఈజ్ గాన్ ఆఫ్టర్ సం టైం... " అతను తన తెలివిని మెచ్చుకోవడం, తన అందానికి దాసోహమవడం , తనతో శారీరిక సుఖం పొందడం అన్నీ జరిగాక, ఇక తనలో కొత్తగా తెలుసుకోవాలసినదీ, ఆకర్షించేదీ ఏమీ లేక బోరు కొట్టేసింది విడిపోతే మంచిదేమో అనడం గుర్తొచ్చి , ఎక్కిళ్ళల్లో విషయం అంతా చెప్పింది జెన్నిఫర్.

ప్రేమ పేరుతో ఆడదాన్ని పూర్తిగా అనుభవించి ఆస్వాదించి మోజు తీరాక విషయాన్ని నిజాయితీగా ఒప్పేసుకునే మగవాడు మంచివాడో కాదో తేల్చుకోలేకపోయింది రాధిక. విన్నాక తనకే మనసంతా వికారంగా తోస్తోంది, పాపం జెన్నిఫర్ ఎలా తట్టుకుంటోందో అనిపించింది.

"ఇటీజ్ వెరీ ఇన్సల్టింగ్ రాధీ. వెరీ హ్యూమిలియేటింగ్ ఆఫ్ ఆల్ థింగ్స్ ఇన్ లైఫ్ ఫైనలీ అయాం నథింగ్ బట్ ఎ బోర్ . ఎ బోరింగ్ ఫీమేల్ .. దట్స్ వాట్ అయాం " ఒంట్లో శక్తి లేనట్లు రాధిక భుజం మీద వాలేసింది జెన్నిఫర్. భుజం మీది చీరచెంగు తడిసిపోవడం తెలుస్తోంది రాధికకు.

"వాటీజ్ దిస్ జెన్నీ , జస్ట్ బికాజ్ ఒన్ మేన్ లూజెస్ ఇంట్రెస్ట్ ఇన్ యూ దట్ డజంట్ మీన్ యూ ర్ ఎ బోర్. రియల్లీ యూ ఆర్ జెం ఎ పర్సన్. ట్రస్ట్మీ. యూ ర్ వెరీ సెన్సిటివ్, దట్స్ నాట్ అ క్రైం ఆర్ సిన్ టు బీ వన్ " చెబుతోందే కానీ , రాధికకే అనుమానం వేస్తోంది. *సున్నితమైన మనస్తత్వం ఉండడం కన్నా శాపం లేదేమో మనిషికి.* తాను, జెన్నిఫర్, చే, నీలిమ.. అందరూ తమ తమ సున్నితమైన ఆలోచనలూ, భావాల కారణంగానే అసంతృప్తిని అనుభవిస్తున్నాము. *అన్ని జబ్బులకూ విరుగుడు ఉన్నట్లే మనస్తత్వం బండబారిపోవడానికి ఏదైనా డ్రగ్ ఉంటే సరిపోయేది. ఏ మనిషి ఏడ్చేవాడు కాడు.*

"టెల్ మీ ట్రూత్, యామ్ ఐ ఎవర్ బోరింగ్ ఫర్ యూ?" ఎర్రబడిపోయిన కళ్ళు తుడుచుకుంటూ అడిగింది జెన్నిఫర్. ప్రేమలో తిరస్కరింపబడ్డాక తనమీద తనకే నమ్మకం పోవడం చాలా సాధారణం.

"నో వే , సీ .. యూ నో వాటె కైండ్ ఆఫ్ ఫ్రెండ్స్ పర్సన్ అయాం, డూ ఐ హావ్ మెనీ ఫ్రెండ్స్? " ఆమెను ఓదారుస్తూ చేతిలోంచి బీరుక్యాను తీసివేసేసింది రాధిక.

"నో యూ ఆర్ ఆల్వేజ్ రిజర్వ్డ్. లైక్ ఎ లోన్లీ ఫ్లవర్" విషయం తనను వదిలేసిన వ్యక్తి గురించి మళ్ళేసరికి ఆమె ముఖం అప్పుడే కాస్త తేటబడింది.

"అండ్ యూ నో ఐ థింక్ థౌజెండ్ టైమ్స్ టు మేక్ సమ్ వన్ ఎ ఫ్రెండ్, డోంట్ ఐ? " *ఇంకోరిని ఓదార్చేప్పుడు ప్రతి మనిషీ తనతో పోల్చి చూసి అంతా సవ్యంగానే ఉందని చెప్పడం సర్వసాధారణం.*

"యస్ . ఇఫ్ ఓన్లీ యూ ఎంకరేజ్డ్ ఎ లిటిల్ మచ్.. హౌ మెనీ మెన్ ఇన్ ఒహాయో హాస్పిటల్ వుడ్ బీ డైయింగ్ టు బీ యువర్ ఫ్రెండ్స్ ..." కాస్త అతి చనువుగా ప్రవర్తించిన ఒకరిద్దరు సీనియర్ డాక్టర్లను మాటలతోనే దూరం జరిపేసిన రాధికను గుర్తుకుచేసుకుంది జెన్నిఫర్

"సో. ఎ పర్సన్ లైక్ మీ, కన్సిడర్స్ యూ ఏజ్ వన్ ఆఫ్ మై బెస్ట్ ఫ్రెండ్ ఈజన్ట్ ఇట్? "

తిండిమానేసి మొండికేసిన పసిపిల్ల ఏడుపు మానాక అన్నమ్ముద్దను ఒప్పుకున్నట్లు తలూపింది జెన్నిఫర్.

"వాట్ డస్ దట్ మీన్ ? "

" వాట్ ? " రాధిక ప్రశ్నకు ప్రశ్నతో బేలగా చూసింది జెన్నిఫర్.

"దట్.. యూ ర్ ఎ వెరీ స్పెషల్ పర్సన్. అండ్ ఓన్లీ లక్కీ పీపుల్ లైక్ మీ ఆర్ ఫార్చ్యునేట్ ఫర్ యువర్ ఫ్రెండ్షిప్ "

" నో వే. యూ ఆర్ ట్విస్టింగ్ ది స్టేట్మెంట్. ఇట్స్ మీ ఫార్చ్యునేట్ అండ్ లక్కీ అండ్ ఇట్స్ యూ హు ఆర్ స్పెషల్ " మళ్ళీ దుఃఖం ముంచుకువచ్చినట్లు రాధికను కౌగిలించేసుకుంది జెన్నిఫర్. ఆమెను ఇప్పుడు ఏడవనివ్వడమే ఉత్తమం అనిపించి భుజం నిమురుతూ ఊరుకుంది రాధిక. తాను ఎవ్వరికీ అక్కర్లేదు అనే భావం అంతా కన్నీళ్ళలో కరిగిపోగా, తనను అభిమానించేవారు ఉన్నారనే నిజాన్ని గుర్తెరుగుతూ తేటపడింది జెన్నిఫర్.

"యూ డింట్ టెల్ మీ, హూ ఆర్యూ థింకింగ్ అబౌట్?" *స్వంత బాధమరచిపోయిన తర్వాతనే తనను ఓదార్చిన వ్యక్తి బాగోగులు పట్టించుకోవాలన్న స్ఫురణ కలుగుతుంది.*

"నథింగ్" నీలిమ గురించి చెప్పాలి అనిపించలేదు రాధికకు . "ఇట్స్ అబౌట్ ది సర్జరీ ఆఫ్ ఎ నైన్ ఇయర్ ఓల్డ్ బోయ్.." వివేకానంద బ్రైన్ట్యూమర్ గురించీ, వారం రోజుల్లో అనుకున్న ఆపరేషన్ గురించీ చెప్పింది రాధిక. *స్నేహితుల దగ్గరైనా ఆలోచనలగూర్చి పూర్తి నిజమూ చెప్పక, అబద్ధమూ చెప్పక, సగం నిజం దాచేయడంలో అట్టే తప్పులేదు. కానీ దాచేస్తున్నదేదో ఉందని స్నేహితులు ఇట్టే కనిపెట్టేస్తారు.* అలానే శంకించిన జెన్నిఫర్ రాధికను తడుముకోకుండా అడిగేసింది, ఎందుకు ఈ ఒక్క పేషెంటు అంతే అంత - ఆత్మీయంగా భావించుకుంటున్నావని. చైతన్య గురించి చెప్పకతప్పలేదు రాధికకు. అంతకాలం తాను ఎవ్వరితోనూ పంచుకోలేని మధుర జ్ఞాపకాలన్నిటినీ, చైతన్య వ్యక్తిత్వాన్నీ, అమలినమైన తమ ప్రేమనూ, తాము అనుభవించిన సముద్రాన్నీ, వెన్నెలనూ, తాము విభేదించుకున్న ఆశయాలనూ, ఐడియాలజీనీ....అన్నిటినీ రాధిక వివరిస్తుంటే మోకాళ్ళను కడుపులోకి లాక్కుని చుబుకాన్ని చేతుల్లో వాల్చుకుని శ్రద్ధ గా విన్నది జెన్నిఫర్.

"హే.. ఇఫ్ యూ డోంట్ మైండ్ చైతన్యా సీమ్స్ లైక్ ఎ గ్రేట్ మ్యాన్. ఈజ్ హి అవైలబుల్?" ప్రేమించడం అనే వ్యసనం నరనరానా జీర్ణించుకుపోయిన జెన్నిఫర్ అడగకుండా ఉండలేకపోయింది.

"డంబ్. అయాం టెల్లింగ్ హి ఈజ్ ది ఫాదర్ ఆఫ్ దిజ్ కిడ్ ఇన్ ఇండియా ఇట్ మీన్స్ హి ఈజ్ మ్యారీడ్ . సో డోంట్ బిల్డ్ స్టుపిడ్ హోప్స్" స్నేహితురాలి ఆత్రానికి నవ్వుకుంది రాధిక.

"కమాన్ యూ డింట్ టెల్మీ, హూ ఆర్యూ థింకింగ్ అబౌట్? ఆర్ దె సెపరేటెడ్, ఈజ్ షి అలైవ్..?"

"దె వర్ జస్ట్ హేవింగ్ సం డిఫరెన్సస్, బట్ నౌ దె ఆర్ ఫైన్ , ఇన్ఫాక్ట్ ఐ మెట్ హర్ టూ. షి ఈజ్ వెరీ కన్సర్న్డ్ అబౌట్ ది చైల్డ్ " నీలిమ గురించి మాత్రం చెడుగా చెప్పడానికి మనస్కరించలేదు రాధికకు. సర్జరీ గురించి ఇంకా ఎదో చెప్పబోతున్న ఆమెకు , ఇంట్లో కాలింగ్ బెల్ మ్రోగడం వినిపించింది. గెస్ట్ రూంలోంచి వచ్చి తలుపు తెరిచేసరికి,

"సర్ప్రైజ్" అంటూ రాజు.

అతను వస్తాడని అస్సలు ఊహించలేదు రాధిక. సాఫ్ట్వేర్ కంపెనీ ప్రాజెక్టులు సంపాదించేందుకు ఢిల్లీ వెళ్ళిన అతను , సరిగా ఫోన్లో మాట్లాడటం కూడా తగ్గించేసి మూడురోజులు అవుతోంది. పనిలో పడితే అతనికి లోకంలో ఎవ్వరూ గుర్తుండరని తెలిసిన రాధిక , భోజనం చేసావా, నిద్ర పోయావా అని ఎస్ ఎం ఎస్ లు ఇస్తుంటే మొక్కుబడిగా " అయాం ఫైన్. యూ టేక్ కేర్" అనే ఒకే ఒక బదులువస్తోంది. జెన్నిఫర్ వస్తోంది అని చెప్పినా బదులు లేకపోయేసరికి అతడింకో మూడురోజులవరకూ రాడేమో అనుకున్న రాధికకు , అతను రావడమే కాక , చేతిలో రెండురకాల గిఫ్ట్ ప్యాకులతో కనిపించేసరికి ఆశ్చర్యమేసింది.

" ఏంటోయ్ అలా చూస్తున్నావ్. జెన్నీకు పెళ్ళి అదీ ఇదీ అన్నావ్. వాళ్ళ కోసమే ఈ గిఫ్ట్. ముంబయిలో మ్యారేజ్ గిఫ్ట్ సెట్ అని అమ్ముతున్నారు ఒక ప్యాకేజీలాగా, వినాయకుడి పెయింటింగూ, పట్టుబట్టలూ , దీపం సమ్మెలూ..ఇంకా..." చెప్తున్న అతడిని ఊరుకొమ్మన్నట్లు పెదవులపై వేలుంచి సైగచేసి, ప్యాకెట్లను పట్టుకుని అతడిని తమ బెడరూంలోకి లాక్కెళుతూ అసలు విషయం చెప్పి ఇప్పుడు జెన్నిఫర్తో పెళ్ళిమాట గుర్తుచేయొద్దని చెప్పింది.

"అయ్యోపాపం. ఏంటో అమ్మాయి. ఇప్పటికి ఒక హాఫ్ సెంచరీ లవ్ ఫెయిల్యూర్స్ అయ్యుంటాయి కదా" జోక్‌గా అని రాధిక ముఖంలో చురుక్కుమన్న కోపం చూసి నవ్వకుండా ఊరుకున్నాడు.

"టోటల్లీ ఇన్‌సెన్సిటివ్ నువ్వు. ఎప్పుడు బుద్ధి వస్తుందో ఏమిటో. సర్లే..వెళ్ళిన పని ఓకేనా? " హడావుడిగా తడి స్నానానికి గీజర్ ఆన్ చేసింది.

"అంటీ అంకుల్ ఎప్పుడు వస్తారు?" జగన్ ఇంటికి వెళ్ళిన అత్తమామలు గురించి కనుక్కుంటూనే స్నానానికి వెళ్ళాడు అతను. జెన్నిఫర్‌తో రాజు వచ్చిన విషయం చెప్పడానికి వెళ్ళింది రాధిక. చాలా దీర్ఘాలోచన చేస్తున్నట్లు అలాగే కూర్చుని ఉంది ఆమె.

" హే.. ఐ గాటెన్ ఐడియా.. ఇఫ్ యూ హేవ్ నో ప్రాబ్లం " రాధికను చూడగానే ఉత్సాహపడిపోయింది ఆమె.

చెప్పమన్నట్లు కళ్ళెగరేసింది రాధిక. "ఐ థాట్ ఆఫ్ లీవింగ్ టు యూఎస్ ఇమ్మీడియట్లీ వెన్ దట్ మ్యాన్ డంపడ్ మీ. బట నౌ ఐ థింక్ మై విజిట్ హియర్ షుడ్ సర్వ్ ఎ గుడ్ పర్పస్. ఐ విల్ వర్క్ విత్ యూ ఇన్ ది సర్జరీ ఆఫ్ దిజ్ బోయ్ , వివేకానంద " తన అభిప్రాయం చెప్పేసి రాధిక సమాధానం కోసం ఎదురుచూసింది జెన్నీ.

క్లిష్టమైన సమస్యకు పరిష్కారం దొరికినట్లు అనిపించింది రాధికకు. వివేకానంద సర్జరీలో తన హాస్పిటల్‌లో ఎవ్వరి సహాయం తీసుకోవాలా అని ఆమె ప్రతిక్షణమూ తర్జనభర్జనలు పడుతూనే ఉంది. తమ హాస్పిటల్‌లోనైనా , వేరే హాస్పిటల్‌లోని ఎంత సీనియర్ సర్జన్ అయినా వాళ్ళతో సర్జరీ విషయంలో తను కలిసి పనిచేసేటప్పుడు ఇ ద్దరికీ సరి అయిన పార్ట్‌నర్ షిప్ రిలేషన్ ఉండటం ఎంతో అవసరం. కొత్తగా ఈ ఊరికి వచ్చిన రాధికకు ఎవ్వరితోనూ ఇంకా అంతటి పరిచయం ఏర్పడలేదు. జెన్నీతో అయితే ఆమె ఎన్నో సర్జరీలు విజయవంతంగా చేసిన అనుభవాలు ఉన్నాయి. చెరో కన్నూ విడివిడిగా చూసినా మెదడుకు ఒకే దృశ్యంలా కనిపించినట్లు ఇద్దరూ సర్జరీను అంత చక్కగా చేయగలరు. తానే ఆమెను అడుగుదామనుకున్న వరం అడిగేలోగానే ఇచ్చిన జెన్నీను చూస్తే చాలా ముచ్చటేసింది.

" థాంక్యూ వెరీ మచ్ " అంటూ ఆమె చేతుల్లో చేతుల్లేసి కృతజ్ఞతలు అర్పించుకుంది రాధిక.

" కమాన్. థాంక్స్ బిట్‌వీన్ యూ అండ్ మీ. ఒన్ కండీషన్, ఐ విల్ గో టు ఎ టూర్ సదర్న్ ఇండియా ఇన్ దిజ్ వీక్. యూ హేవ్ టు అరేంజ్ సం గైడ్ ఫర్ మీ.. ఐ విల్ బీ బక్ అ కపుల్ ఆఫ్ డేస్ బిఫోర్ సర్జరీ .. ఓకే ? "

కొత్తకొత్త ప్రదేశాలు చూడటం అంటే జెన్నీకు ఎంత ఇష్టమో తెలిసిన రాధిక, వీవా సర్జరీ లేకుంటే తానూ ఆమెతో కలిసి సంతోషంగా తాను చూడాలి అనుకున్న దక్షిణాది గుళ్ళూ, జలపాతాలూ అన్నీ చూసేదాన్ని కదా అని బాధపడుతూ, రాజు వచ్చిన విషయం చెప్పి ఆమెకు కావాల్సిన ఏర్పాట్లు అతనితో చేయిస్తానని చెప్పి, రాజుతో కలిసి డిన్నర్‌కు అని ఆమెను హాల్‌లోకి తీసుకువెళ్ళింది.

" హలో జెన్నీ.. హౌ ఆర్యూ " అప్పటికే ఫ్రెష్‌గా స్నానం చేసి వచ్చి కూర్చున్న రాజును కనుబొమలు ముడేసింది రాధిక. సాధారణంగా అయితే పదిసార్లు పిలిస్తే కూడా డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గకు రాకుండా, భోజనం తన దగ్గరకే పంపమనే వ్యక్తి, ఇంటికి అతిథులు వచ్చినప్పుడు , పార్టీల్లోనూ మాత్రం అత్యంత స్నేహశీలిగా , తానే అతిథిమర్యాదలన్నీ తెలిసినవాడిలా ప్రవర్తించి జెంటిల్ మేన్ అనిపించుకునే ప్రయత్నం చేయడం ఆమె గమనించి ఎన్నిసార్లు వెక్కిరించినా అతను మారడు. " మనం ఎంత వెధవలో మనకూ, మన ఇంట్లో వారికీ తెలిస్తే ఫర్లేదు కానీ ఊరంతా తెలిస్తే ఎలా ?" అని ఒక అర్థంలేని లాజిక్ చెబుతాడు. ***తన దృష్టిలో తాను ఏమిటీ, తన వాళ్ళ దృష్టిలో తను ఏమిటీ అనేదాని కంటే తనకేమీ కానివారి దృష్టిలో ఉన్నతంగా ఉండటం కోసమే ఎక్కువగా పాటుపడటమే మనిషి నేర్చుకున్న నాగరికత.***

జెన్నిఫర్ అడిగిన సౌత్ ఇండియా టూరు గురించి చెప్పగానే ఏర్పాట్లన్నీ చేస్తానని చెప్పాడు రాజు. భోజనం అయ్యాక, తాను బసకు ఏర్పాటు చేసుకున్న స్టార్ హోటెల్‌కే వెళతాను అంది జెన్నిఫర్.

"కమాన్.. వాట్స్ దట్, యూ కెన్ హ్యాపీలీ స్టే హియర్" ఎంత రాత్రి పార్టీ అయినా ఎవ్వరి ఇళ్ళకు వాళ్ళు వెళ్ళిపోయే అమెరికా సంస్కృతి ఆమెను ఇబ్బందిపెడుతోందేమో అని వారించచూసింది రాధిక. అమెరికానుంచీ ఈ ట్రిప్‌కు అన్నిచోట్లా ఆన్‌లైన్ బుకింగులు చేసేసుకున్నాననీ చెబుతూనే ,

" సీ అయ్ హేవ్ టు బీ మైసెల్ఫ్, జస్ట్ బికాజ్ దట్ మేన్ ఈజ్ నాట్ విత్ మీ ఐ కాంట్ ఛేంజ్ మై ప్లాన్స్, లెట్ మీ బీ ఇండిపెండెంట్, ఐ విల్ మీట్ యూ టుమారో" అంటూ వాళ్ళదగ్గరనుంచి శెలవు తీసుకుంది జెన్నీ.

"ఏమయినా వీళ్ళకు ఈ ఇండిపెండెంట్ లైఫ్ అంటే చాలా మోజు కదా " పడకలో తలవాలుస్తూ అన్నాడు రాజు.

" ఏదోలే, స్వతంత్రభావాలవల్లే కదా అందరూ దేశంలో కెరియర్స్ బిల్డ్ చేసుకుంటున్నాం. సరేకానీ వెళ్ళిన పని ఏమయ్యింది, ప్రాజెక్ట్ ఓకేనా? " పడుకునే ముందు స్నానం చేయాలి అనిపించి తువ్వాలు తీసుకుంది రాధిక.

" ఇదిగో సీరియస్ విషయాలన్నిటినీ ఇలా బాత్రూంలోకెళ్ళేముందు అడగక. ఒక్కనిముషం కూర్చో కొంచెం మాట్లాడాలి" ఆమె చెయ్యి పట్టుకు మంచం మీదకు గుంజాడు. సర్దుకుని కూర్చుంది రాధిక.

" మలేషియా నుంచి ఒక ఔట్ సోర్సింగ్ ప్రాజెక్టకు అప్లయ్ చేస్తున్నాము. కాకపోతే మిగతా కంపెనీలకంటే మన కంపెనీలోనే ఇన్ఫ్రాస్ట్రక్చర్ కొంచెం తక్కువగా ఉంది. అఫ్‌కోర్స్ ఉన్న రిసోర్సెస్‌తోనే ప్రాజెక్టు పూర్తి చెయ్యొచ్చు, కానీ, ఈ ప్రాజెక్టు ఇచ్చేవాళ్ళు మనల్ని అంతగా నమ్మరు కదా, కాబట్టి షో ఆఫ్ కోసం అయినా ఇంకొక ఆఫీస్ డెవలప్ చేద్దాం అనుకుంటున్నాం, నా వాటాగా ఇంకొకటి పెట్టాల్సి రావొచ్చు , నా షేర్స్ అమ్మేద్దామా అనుకుంటే ఇప్పుడు రేట్స్ అంత బాలేవు "

"నా పేరుమీద ఔట్ స్కర్ట్స్‌లో మొన్నే నాలుగు ఫ్లాట్లు కొన్నాం కదా, అవి అమ్మెయ్యొచ్చు కదా" న్యూస్‌పేపర్లలో చూస్తున్న రియల్ ఎస్టేట్ మార్కెట్‌ను గుర్తుకుచేసుకుంటూ అడిగింది.

" అదే.. కాకపోతే అంకుల్ ఏమయినా అనుకుంటారేమో. అందులో రెండు ఫ్లాట్లు అయితే నీ మనీ , ఒకటి నాది, ఇంకోటి అంకుల్ హెల్ప్‌తో కదా కొన్నాం " నసిగాడు రాజు

" ఏంటిది? ఇన్ని డిఫరెన్స్‌హియేషన్స్ ఏమిటి? నాదీ నీదీ మా నాన్నదీనా! భలే మాట్లాడుతావ్. ఇలా లెక్కలేసే స్థితిలో ఉన్నామని తెలిస్తే ఎవరైన మనకు డైవోర్స్ అవుతోంది అనుకుంటారు" నవ్వులాటగానే అన్నా తన మాట తనకే నచ్చలేదు రాధికకు.

"జోక్‌కాదు. లెక్కలెక్కే. ఏమో రేపెప్పుడైనా మాటామాటా వస్తే ఇది నా డబ్బు అనొచ్చు కదా"

"ఎవరూ ? "

"ఎవరైనా "

"బీ స్పెసిఫిక్ "

"అరే..జస్ట్ పాజిబిలిటీ ఉంటుంది కదా"

"ఎన్నిసార్లు చెప్పాలి రాజూ. లైఫ్‌లో అన్నిటినీ ఇలా రిస్క్ ఎసెస్‌మెంట్స్, పాజిబులిటీస్ అంటూ అతిగా ఆలోచించి రిలేషన్‌షిప్స్‌ను ఇన్సల్ట్ చేయొద్దని"

"ఇప్పుడు నేనేం అన్నానని, ఎన్ని ఫామిలీస్‌లో చూడటం లేదు. అంతెందుకు సుధీర్‌కుమార్ వాళ్ళు నీకు కూడా తెలుసుకదా, మొన్న వాళ్ళ కంపెనీకు లాస్ వస్తే వాళ్ళ ఓన్ ఫాదరే బ్లేం వీడి మీద తోసేసా.. "

" స్టా పిట్..హౌ కెన్ యూ కంపేర్ అదర్ ఫామిలీస్ విత్ అవర్స్"

"ఎమోషనల్‌గా చూస్తే తప్పే రాధీ. ప్రాక్టికల్‌గా ఆలోచిస్తే.. "

" హూ.. ప్రాక్టికల్.. !"

"ఇదిగో నువ్వలా వెక్కిరింతగా నవ్వొద్దు. సెక్సీగా కనిపిస్తావు "

" టాపిక్ మార్చొద్దు. నేనేం ఐస్ అయిపోను. సీరియస్‌గా అడుగుతున్నాను. ఇంతకీ ఫ్లాట్లు నీకు కావాలా ఒద్దా?"

"మహా ప్రసాదం, అంతకన్నానా. కాకపోతే ఒకటి, ఇప్పుడే చెబుతున్నా, కావాలంటే అంకుల్‌తో కూడా మాట్లాడుతాను రేపు, మీకు బిజినెస్ ప్లాన్ నచ్చి అందులో ఈ డబ్బు ఇన్‌వెస్ట్‌మెంట్ గా అనుకుని కన్విన్స్ అయితేనే ఇవ్వండి, అప్పుడు లాస్ గీస్ వస్తే నన్ను మాత్రమే అనకూడదు మరి "

"మాకెందుకు ఇన్‌వెస్ట్‌మెంట్ అలా ఇన్‌వెస్ట్ చేసేట్లయితే డొక్కు కొత్త కంపెనీలోనే ఎందుకూ , ఏ మైక్రోసాఫ్ట్‌లోనో చేస్తాం కదా. నువ్వు కాబట్టే నేనైనా నాన్నైనా ఆ మనీ ఇచ్చేది. లాజిక్ మాత్రం తట్టదే మన బుర్రకు "

"తట్టకేం కాదు. నేనూ లాజిక్ పాటించే నిన్ను అడుగుతున్నాను లేకపోతే ఏ బ్యాంక్ ఇవ్వదు చెప్పు.. లోను? వడ్డీ కట్టలేక అడుగుతున్నానా ఏమిటి? ఏదో మనవాళ్ళ ప్రాపర్టీలు అయితే.. రా"

"ఆగాగు అక్కడ.. మనవాళ్ళు అనేది రోజూ చిన్నపిల్లాడు హోంవర్కు వ్రాసినట్లు రోజుకు ఒక వందసార్లు వ్రాసి గోడమీద అతికించి రోజూ చదువుకో .అప్పటికి కానీ నీకు అది గుర్తు ఉండదు" ఇక మాటల్లేనట్లు బాత్రూంవేపు అడుగులేసింది.

"రాధీ... ఒక్క మాట " మళ్ళీ చెయ్యి పట్టుకున్నాడు అతను.

ఏమిటని నిలబడిపోయింది.

"ప్రొద్దున్నేమైనా సర్జరీలు ఉన్నాయా ? "

కోపం తన్నుకొచ్చింది ఆమెకు. "ఎప్పుడూ అర్థరాత్రి ఏమిటీ చెత్త ప్రశ్నలు ?"

"అలా కాదు తొందరగా నిద్రపోవాలేమో , మార్నింగ్ ఎర్లీగా లేవాల్సిన వర్క్ ఏమైనా ఉందేమో అని.." తనేమి అన్నా చిరాకుపడతావెందుకున్నట్లు చిన్నబుచ్చుకున్నాడు అతను.

"లేదు. నథింగ్ లైక్ దట్. ఏంటి చెప్పు?"

"వుడ్ యూ లైక్ టు హేవ్ ఎ డ్రింక్, లిటిల్ బిట్ ఆఫ్ రెడ్ వైన్ "

ఆల్కహాల్ అనే మాటెత్తితే చైతన్యను అయినా చిరాకు పడిన రాధిక, అమెరికాలో మాత్రం చలికి, మంచి హుషారు సమయంలో కాస్తంత రెడ్‌వైన్ రుచిచూసేందుకు ఇష్టపడుతుంది. పెళ్ళైన సంవత్సరం తర్వాత వచ్చిన క్రిస్‌మస్ శెలవులకు లేక్-టాహోలో జరుపుకున్న హనీమూన్‌నాడు రాజు బ్రతిమిలాడి మరీ ఒప్పించి ఆమెకు అందించిన రుచి . తాము బస చేసిన కాటేజ్ గది కిటికీలోంచి చూస్తే ఎటు చూసినా మంచు. ఆకాశాన్ని వెనక్కు తోసేసిన మంచు పర్వతాలు. కిటికీ అద్దాలన్నీ గదిలో హీటర్ ఉన్నప్పటికీ మంచుతో చెమ్మబడిపోయి ఉన్నాయి. అలాంటి వాతావరణంలో రాజు, రెడ్‌వైన్ ఆమెకు ఎంతగానే నచ్చాయి. తర్వాత అప్పుడప్పుడూ, రాజుతో మనసుకు నచ్చినప్పుడల్లా కాస్తంత రుచి చూస్తూనే ఉంది. కానీ ఇండియాకు వచ్చాక అతను ఇలా అడగడం ఇదే మొదటిసారి. ఫ్లాటు ఇస్తానందుకు బదులుగా కాస్త రొమాన్స్ ఆఫర్ చేసాడా అని అనుమానం వేసింది. భర్తను అంతగా శంకించడానికి ఆమె మనసే ఒప్పుకోలేదు. కానీ అతను రెండు విషయాలూ ఒకే రోజు ప్రస్తావించకుంటే ఈ అనుమానమే వచ్చేది కాదు కదా. రెడ్‌వైన్ రుచి మారనట్లు రాజు కూడా రోజులాగే అస్సలు మారిపోకుండా ఉంటే ఎంత బావుండేదో అనిపించింది ఆమెకు. టెక్నాలజీలో సాధించిన ప్రగతితో ఎలాంటి గదిలో అయినా ఏసీ మిషన్లతో అలాంటి చలి వాతావరణం సృష్టించుకుని వెచ్చబర్చుకునే పనులు ఎన్ని అయ్యినా చెయ్యొచ్చు కానీ, ప్రకృతిసిద్ధమైన అందానికి కలిగే స్పందనలను మాత్రం ఏమిచ్చి కొనుక్కోగలం?

"ఏంటి.. ఒకేనా ? " షర్ట్ తీసివేస్తూ అన్నాడు రాజు. రాధికకు పూర్తిగా అర్థమయ్యింది. వైన్ తర్వాత అతను ఒక మాట అనకూడదని కోరుకుంది. కానీ అతను అన్నాడు " షల్ వి హేవ్ సెక్స్?" అని. మనసుకు ఎంత నచ్చజెప్పుకున్నా యాంత్రిక జీవితం

మనసుకు రుచించదు. *మనకంటికైతే తామరాకు మీద నీటిబొట్టు చూడటానికి బావుంటుంది కానీ తడిని ఆస్వాదించలేని ఆ ఆకు బాధ దానికే తెలియాలి.*

"ఒక మాట అంటాను ఏమీ అనుకోరుగా?"

"చెప్పండి"

"నువ్వు అనోచ్చా? "

"ఊ"

"మరి నన్నూ అలా సంబో సంబో...ఛ.అంత తెలుగుపదం నాకు రాదు కానీ, నన్ను కూడా నువ్వు అనే పిలవాలి మరి "

"..."

" నీ స్మైల్‌బావుంది "

"..."

"సారీ.. పెళ్ళిచూపులకొచ్చి ఫ్లర్ట్ చెయ్యకూడదేమో! "

"అంటే వేరేచోట అయితే చేస్తారా.. సారీసారీ.. చేస్తావా "

"లేదు.. నాకు ఫ్లర్ట్ చెయ్యడం అంత రాదు. అంతా నా వైఫ్ కోసమే రిజర్వ్ చేసి పెట్టుకున్నా"

" .. "

"వెల్ యూ ర్ వెరీ ఇంటలిజెంట్"

"సడెన్‌గా అలా ఎందుకు అనిపించింది? "

"అంతసేపటినుంచి నేను ఆన్సర్స్ అయితే ఎక్స్‌పెక్ట్ చేసి తెలివిగా నీనుంచి ఆన్సర్ రాబట్టాలి అని ట్రై చేస్తున్నానో నీకు అర్థమై కూడా అర్థం కానట్లు మాటను స్కిప్ చేస్తున్నావుగా "

"....."

" అదిగో మళ్ళీ.. ఈ సైలెన్సే చాలా డేంజరెస్. సరే నేను డైరెక్టుగా అడిగేస్తున్నాను. ఈ పెళ్ళి నాకు ఇష్టమే. డోంట్ ఎక్స్‌పెక్ట్ మీ టు టెల్ రొమాంటికల్లీ వాట్ ఆల్ ఐ లైక్‌డ్ ఇన్ యూ, బట్ ఐ లైక్‌డ్ ఎవ్విరిథింగ్ ఐ అబ్జర్వ్‌డ్ ఇన్ యూ సోఫార్ అండ్ ఐ థింక్ వి మేక్ ఎ గుడ్ పెయిర్. సో... "

".... "

"సో.... ఐ వుడ్ లైక్ టు మ్యారీ యూ.."

"మరీ ఇంత ఇంగ్లీషులో మాట్లాడుతావా ఎప్పుడూ?"

"వెల్ తెలుగులో అయితే ఇంత ఫ్రీగా చెప్పలేని. సిగ్గో చేతకానితనమో అడ్డొస్తుంది ..మన భాషలో అయితే"

"... "

"కమాన్ దిసీజ్ నాట్ ఫెయిర్. నేను ఇంత ఫ్రాంక్‌గా చెప్పేసాను. ఇంకా నీ ఒపీనియన్ మాత్రం చెప్పట్లేదు"

"ఊ.. ఎలా చెప్పాలో తెలియట్లేదు"

"ఒకే... ఐ విల్ హెల్ప్ యూ. ఫస్ట్‌లీ, నేను నచ్చానా?"

"అంటే..?"

"పోనీ.. నేను కనీసం ఒకేనా ? మరీ బ్యాడ్ కాదు కదా"

"నాట్ బ్యాడ్ ఐమీన్ బెటర్ దేన్ ఒకే"

"థాంక్స్, నన్ను పెళ్ళి చేసుకోవడం ఒకేనా?"

"అదే చెప్పలేకున్నాను "

"ఎనీ ప్రాబ్లం?"

"ఒక్క విషయం చెప్పాలి. ఇంట్లో కూడా అంతగా తెలియదు. నేను ఒకప్పుడు ఒకతన్ని ఇష్టపడ్డాను.."

"..."

"వి వర్ బెస్ట్ ఫ్రెండ్స్. వి థాట్ వి లవ్డ్ ఈచ్ అదర్. మ్యారేజ్ చేస్కుందాం అనుకున్నాం. బట్ ఇట్ డిడ్ నాట్ వర్క్. ఆఫీలింగ్స్ ఇప్పుడేమీలేవు. వి ఆర్ నాట్ ఈవెన్ ఇన్ టచ్ ఎనీ మోర్"

".... "

"నాకు ఎవ్వరు హజ్‌బెండ్ అయినా ఈ నిజం చెప్పాలి కదా"

"ఏమీ అనుకోను అంటే , ఒక విషయం అడగనా ప్లీజ్ ఏమీ అనుకోకూడదు. ఎనీ డెసిషన్ వి టేక్ నా విల్ ఛేంజ్ అవర్ లైవ్స్ కదా. నాకు ఈ విషయం తప్పక తెలియాలి. మీరు నన్ను తిట్టుకున్నా ఫర్లేదు, కానీ ప్లీజ్ నా స్థానంలో ఉండి ఒకసారి ఆలోచించి సమాధానం ఇవ్వండి.. "

" ఇంత చెప్పక్కర్లేదు ఆల్‌రెడీ మీరు నన్ను మీరు , అండీ అనడం మొదలెట్టేసారు"

"నో ఐ హావ్ టు టెల్ యూ. నేను చాలా చిన్న టౌన్‌లో పెరిగినవాడిని. అమెరికా వెళ్ళున్నా కానీ నా మైండ్‌సెట్ చాలా న్యారో. నాకు ఇంతవరకూ వేరే ఏ అమ్మాయితోనూ అఫైరూ ఏమీ లేదు. మీ గురించి నేను ఇలా ఎక్స్‌పెక్ట్ చెయ్యలేదు. బట్, ఐ జస్ట్ వాంటు నో వన్ థింగ్. లవ్‌లో ఎమోషనల్‌గా ఉండో క్లోజెనెస్ అంతా, మీరు ఇప్పుడు విడిపోయారు కాబట్టి, దగ్గరితనం పోయి ఉంటుంది. హౌ క్లోజ్ వర్ యూ ఫిజికల్లీ...?'

"............"

"ప్లీజ్.. కోప్పడకండి. మీ వైపునుంచి ఆలోచిస్తే నేను చాలా నీచంగా అడిగాను అనిపించొచ్చు. బట్, అబ్బాయిగా నాకూ కొన్ని డ్రీమ్స్, వాల్యూస్ ఉన్నాయి కదా"

"ఒకే.. యూ వాంట్ టు మ్యారీ ఒన్లీ ఎ వర్జిన్?"

"....... "

" నా గురించి నేను ఇలా చెప్పుకోవాల్సి వస్తుంది అనుకోలేదు. యస్, అయాం ఎ వర్జిన్ , అండ్ మీరు ఇలా ఫ్రాంక్‌గా అడగడం నాకు నచ్చింది.."

"ఇప్పటికైనా విల్ యూ మ్యారీ మీ ?"

"మీరు చాలా సెల్ఫిష్ ఐ థింక్ మ్యారేజ్‌లో సెల్ఫిష్‌నెస్ చాలా అవసరం"

"భలే తెలివిగా చెప్పారుకానీ, ఇంతకీ దీని అర్థం యస్ అనే కదా"

మనిషికి నిద్ర ఒక శత్రువుకూడా. మెలకువలో అణగదొక్కేసుకున్న ఎన్నో పాత జ్ఞాపకాలను, గుర్తుకు తెచ్చుకోవడానికి ఇష్టపడని సంగతులనూ మూసుకున్న కనురెప్పల చాటున సినిమా లాగా కట్టి చూపిస్తుంది. మనసు వన్స్‌మోర్ అడగకపోయినా రిపీట్ టెలిక్యాస్ట్ చేస్తూనే ఉంటుంది, మెలకువ వచ్చేంతవరకూ.

రాధిక చూసేసరికి, అప్పుడే తెల్లవారిపోయింది. మంచంలో కొంచెం అవతలగా సన్నటి గురకలో రాజు. వొంటిమీద బట్టల్లేకుండా నిద్రపోయేలా చేసిన రెడ్‌వైన్‌నూ, తరువాత రాజూ తానూ ఇచ్చిపుచ్చుకున్న యాంత్రికమైన సుఖాన్నీ గుర్తుకుచేసుకుని మెల్లగా నైటీ తొడుక్కుంది. అద్దంలో, స్త్రీ శరీరానికి కావలసిన సుఖం దక్కుతున్నా సుఖం లేనట్లు వాడిపోతున్న తన ప్రతిబింబం జీవితంలో వెలితిని కర్కశంగా గుర్తుకుచేస్తోంటే, చూపు మరల్చుకుని మళ్ళీ నిద్రపట్టక , జెన్నిఫర్ ఎలా ఉందో కనుక్కుందామని ఫోన్ కోసం వెదికింది. ఛార్జింగ్ ప్లగ్‌లోంచి తీయగానే, తెల్లవారు ఝామునే వచ్చిన ఒక మెసేజ్ కనిపించింది. చైతన్య నుంచి.

"అయాం క్లూ లెస్. నీలిమ వివేకానందను వేరే డాక్టరుకు చూపిస్తానని మెసేజ్ పెట్టేసి, నేను ఇంట్లో లేనప్పుడు తనను ముంబైకు తీసుకువెళ్ళిపోయింది. విల్ హి బీ ఓకే విత్ అదర్ డాక్టర్స్ ? "

మనిషి కోరుకున్నదల్లా కోరుకున్నట్లే జరిగిపోదు కాబట్టే విధి, దేవుడు గ్రటా అనే నమ్మకాలు పుడతాయి.

(తరువాయి వచ్చే సంచికలో..)

ఈ నవల క్రిందటి భాగాలు చదవాలంటే కౌముది గ్రంధాలయాన్ని సందర్శించండి..!

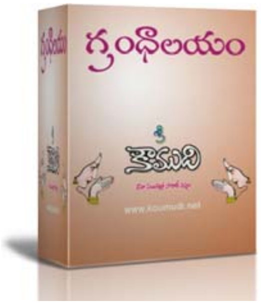

Click here to go to KOUMUDI Library